

11.4. В Eichorn, Vöeller (1976) е налице т.нар. аксиоматичен подход към $IN(T1)$, т.нар. аксиоми, на които са: 1) monotonicity test; 2) linear homogeneity test; 3) strong identity test; 4) homogeneity test of degree 0; 5) invariance to changes in units (commensurability) test.

В Станев (1994, с. 96, 97) се твърди, че т.нар. аксиоматичен подход на W. Eichorn и J. Völler към $IN(T1)$ представлява развитие (разширяване и задълбочаване) на т.нар. тестови подход към $IN(T1)$, но това твърдение е *неистина*. Защо? Защото т.нар. аксиоматичен подход на W. Eichorn и J. Völler към $IN(T1)$ е върнал всички $IN(T1)$ в същия чувал с трикове, който т.нар. тестови подход към IN е изпразнил.

N. Читателите не бива да се измъчват с въпроса "Как е възможно W. Eichorn и J. Völler да объркат посоката "напред" с посоката "назад"?" Там, където не господстват конструктивистки понятия, homo sapiens не знае откъде тръгва и накъде отива, а и поради това съвсем закономерно се върти в сътворения от самия него circulus vitiosus.

Налице е и скептицизъм относно т.нар. аксиоматичен подход W. Eichorn и J. Völler към $IN(T1)$: "Вижда се, че етапът на аксиоматизацията свежда изискванията към формулите (става дума за $IN(T1)$ - X. B.) до по-малко на брой, отколкото са при Фишер. Това - добре. Но изниква познатият проблем. Щом изискванията са малко на брой и са съвместими, не става ли така, че пространството на приемливите формули отново се пренаселява? Коя от формулите да приемем за истина (подч. от мен)?" (Цонев, 1997, с. 17)¹⁴.

Истина е, че подходът на W. Eichorn и J. Völler към $IN(T1)$ притежава някои от изискванията на аксиоматичния метод, но той *не е* аксиоматизация на $IN(T1)$. Защо?

За какво се построява аксиоматична (от гр. ἀξίωμα, достойнство) система? Построява се за фундамент на теория. Кое е *главното* от основните изисквания (независимост, пълнота и т.н.) към *синтаксическата* аксиоматична система на теория, каквато т.нар. аксиоматика на W. Eichorn и J. Völler има претенцията да е на $IN(T1)$? Главното е изискването за *непротиворечивост (непарадоксалност)* на системата, което гласи: системата е непротиворечива, ако в нея едновременно не са изводими някое твърдение и неговото отрицание.

¹⁴ Отговорът на В. Цонев на въпроса "Коя от формулите $IN(T1)$ е истина?" гласи, че псевдоформулата на Т. Къналиев (1978а) за динамиката на средната цена на съвкупност от невидими елементарни потребителски единици е истината.